

Kósa Eszter

Táj árbócokkal

Víz alatt sodródó, hosszú házak a bálnák.
A szemeik ablakok, a szerveik szobák. Szellőztetéskor
beszívják, kifújják a tengert. Gyomrukban laknak
az engedetlenek, könnyörgés közben elalszanak.
Felriadnak, ha éhesek, kaparják a vastag
húsfalat. Kint dús korallerdő vöröslő lombja,
lengeti a víz. Az ágak között ismeretlenek bujkálnak.
Így telnek éjszakák és nappalok. Amikor eljön az idő,
kinyílnak az ajtók a part felé. Sötét, éles kövek
és valószínű fény. Nyálkás, pikkelyes kezű próféták
terülnek el. Törékeny gerincű, rothadó halak
tátognak megnyílt ég alatt. Fénylenek, akár a vér,
a genny, víz bugyog az utak vágásaiban. Tollak
szállnak a piac felett, testet veszített, hideg pihék.

Nem beszél

Akár gyártósor feletti kis ablakon át a szél, levegőt pumpál
a tüdő. Munkára sorakoznak kopott, fémes fogak, hogy az agy
irányítása alatt új mondatokat daráljanak. Műszak végére
a szájüreg kifárad, egyre nehezebb, nyikorog a beszéd. Gépszij
a nyelv, amikor megakad, egymásba csúsznak a szavak,
és az értelem szitáján fennakadt cafatjaikat nagy gépekkel
elszállítják és lerakodják. Munkások, siessetek, lapátoljátok
az egykori beszéd maradványát, hogy mire megérkezik
az éjszaka, a fekete légcsővek kéményeiből felgügyögje az alvó
az összeset. Hamuhangja finoman lepje be a szobát,
hogy a test holnap üresen, tisztán mehessen tovább.

Nyelv nélkül

Hallgassatok meg feketefogúak, beesett arcúak.
Ti, akik örök keresésre, ásásra születettek, és éjszakákon
át csattogtatjátok patáitokat, messziről kerüljétek el a tárgyakat.
Mert a föld felett van szükségünk azokra, bennük viseljük
szokásainkat. Reggelente fehér a bőrünk, és hideg, mérges

levelű fák nedvével pöttyöket, vonalakat festünk rá. Táncolunk, mint a vadak. Távozzatok tőlünk, nyelvetek apadjon, nyeljen el titeket a föld. Gyermekeinket pedig vigyétek magatokkal, mert örökké zaj van itt, meg fognak bolondulni nálunk, besározzák puha arcukat, idő előtt beszélni kezdenek, hogy hamis ígéret kiabálhassanak, karmokat növesztenek a könnyebb ásáshoz, és mindent eltemetnek, amihez ragaszkodunk.

